

(861) “ दृप सन्दीपने ”

(X-चुरादि:-1821. सक. सेट्ट. उभ. आधृषीयः ।)

‘ दृप तृषी ’ (773) इत्यस्य पाठान्तरोऽयम् । दर्पकः-र्पिका, दिदर्पयिषकः-षिका ; दर्पकः-र्पिका, दिदर्पिषकः-षिका, दरीदृपकः-पिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकचर्पयतिवत् (554) बोध्यानि ।

(862) “ दृभ सन्दर्भे ”

(X-चुरादि:-1823 अक. सेट्ट. उभ. आधृषीयः ।)

‘ दृभी भये विभाषा गौ स्यातां दर्भति दर्भयेत् ॥

अनीदितश्च सन्दर्भे दृभति ग्रन्थ ईदितः ।’ (श्लो. 141-2) इति देवः ।
दर्भकः-र्भिका, दिदर्भयिषकः-षिका, दर्भकः-र्भिका, दिदर्भिषकः-षिका, दरीदृभकः-भिका ; इत्यादीनि रूपाणि चौरादिकचर्पयतिवत् (554) ज्ञेयानि ।
णिजभावपक्षे शतरि दर्भन् इति रूपम् ।

(863) “ दृभी ग्रन्थे ” (VI-तुदादि:-1323. सक. सेट्ट. पर.)

अनीदितश्च सन्दर्भे दृभति ग्रन्थ ईदितः ।’ (श्लो. 142) इति देवः ।

दर्भकः-र्भिका, दर्भकः-र्भिका, दिदर्भिषकः-षिका, दरीदृभकः-भिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौरादिकतृपतिवत् (772) ज्ञेयानि ।
१. दृब्धम्-^Aदृब्धः-दृब्धवान्, दृब्धिः, इति रूपाण्यस्येति विशेषः ।

(864) “ दृभी भये ” (X-चुरादि:-1822. सक. सेट्ट. उभ.)

आधृषीयः ।

‘ दृभी भये विभाषा गौ स्यातां दर्भति दर्भयेत् ॥’ (श्लो. I41) इति देवः ।
आधृषीयत्वेन णिज्विकल्पनात्, णिजभावपक्षे, ईदित्वात् शुद्धाद्वातोः ^Bदर्भन्, निष्ठायामिण्णिषेधे दृब्धम्-दृब्धः-दृब्धवान् इति रूपाणि भवन्तीति विशेषः ।

1. ‘ श्रीदितो निष्ठायाम् (7-2-14) इति निष्ठायाम् इण्णिषेधः । ‘ ज्ञपस्तथोर्धोऽधः’ (8-2-40) इति धत्वे, (जश्त्वे च रूपमेवम् । एवं क्तिन्मपि, ‘ तितुल—’ (7-2-9) इतीण्णिषेधे, धत्वजश्त्वयोः दृब्धिः इति रूपम् ।

A. ‘ वीयूषोभितहेमकुम्भविशुभद्वक्षोजशुम्भतमा’ (10-8-8)

दृब्धस्त्रधरचृतकैश्यविधितां शोभां जुडन्त्योऽजुनन् ।’ धा. का. 2. 75.

B. ‘ प्रजहार हरिं रणेभ्वतर्पन् सुदृढं छर्दितमन्युरप्रदर्भन् ॥’ धा. का. 3.49.